

GIÓ THOẢNG, THƠ BAY ...

Chiều bên hiên tịnh thất
 Gió thoảng, chợt thơ bay
 Dăm vần điệu chia sẻ
 Cùng ai qua chôn này ...
TN Huệ Trân

Hạnh Phúc và Khổ Đau

Hạnh phúc và khổ đau
 Là đầu mối lẫn nhau
 Khi dính mắc hạnh phúc
 Ta ngỡ thoát khổ đau
 Nhưng thực chất là điếm
 Khổ đau sẽ theo sau
 Quán chiếu để thấy rõ
 Bản chất chúng như nhau
 Chúng luôn cùng có mặt
 Ẩn hiện trước hay sau
 Tỉnh giác và nhận diện
 Để an nhiên qua cầu.

Chuẩn Bị

Người đời luôn tất bật
 Chẳng dừng lại mấy khi
 Luôn bận rộn chuẩn bị
 Hết việc này, chuyện kia
 Chỉ khi vô thường tới
 Là chưa chuẩn bị gì!

Hành Thiền

Nhiệm vụ của hành thiền
 Là tập trung tâm ý
 Vào những gì quán niệm
 Không phải là bận tâm
 Đến những gì trải nghiệm
 Vì những gì trải nghiệm
 Chỉ là đến, rồi đi
 Ta không tự đồng hóa
 Sẽ không vương bận gì
 Thiền sẽ tự gạn lọc
 Bụi nào bám lưu ly!

Chân, Mộng

Khuynh hướng của thế gian
 Mọi người đều cố đạt
 Một nhân dạng rõ ràng
 Về danh vọng, địa vị
 Tên tuổi cùng giàu sang
 Suốt cuộc đời vất vả
 Leo lên những bậc thang
 Để cuối đời lìa bỏ
 Trong tiếc nuối ngỡ ngàng
 Bao giờ nhìn thấu rõ
 Chân, Mộng,
 Để bình an?

Phút Giây Hiện Tại

Niệm Phật trong chánh điện
 Hay tọa thiền rừng sâu
 Hãy nhận biết tâm bạn
 Nơi thân hay nơi đâu?
 Tĩnh lặng giữ chánh niệm
 Thân, tâm sẽ gặp nhau
 Không gian cùng nhịp thở
 Ngay hiện tại nhiệm mầu!

Lụy

Được thương cũng lụy như bị ghét
 Thương thì ràng buộc,
 Ghét không tha!
 Đừng để Căn + Trần =
 Duyên sanh Thức
 Mới mong thương, ghét,
 Chẳng phiền ta!

Hạt Bụi

Đói lòng chỉ chén cơm vơi
 Đủ nuôi hơi thở cuối đời nhẹ tênh
 Độc cư tĩnh lặng bình yên
 Tấc gang cũng tựa như thiên thu này
 Không năm, không tháng, không ngày
 Thời gian là hạt bụi bay vô thường!

TN Huệ Trân

(Tào-Khê tịnh thất – Gió không rơi lá, mà rơi thơ!)